

Zaak C-175/20

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

14 april 2020

Verwijzende rechter:

Administratīvā apgabaltiesa (bestuursrechter in tweede aanleg, Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 maart 2020

Verzoekende partij in eerste aanleg en in hoger beroep:

SIA SS

Verwerende partij in eerste aanleg en andere partij in hoger beroep:

Valsts ieņēmumu dienests (nationale belastingdienst, Letland)

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Verzoek tot nietigverklaring van een besluit van verweerder (de belastingdienst) tot afwijzing van de door verzoekster ingediende klacht en tot bevestiging van het aan verzoekster toegezonden verzoek om informatie, op grond dat dit besluit in strijd is met verordening (EU) 2016/679 (algemene verordening gegevensbescherming, hierna: „AVG”).

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

De verwijzende rechter verzoekt op grond van artikel 267 VWEU om uitlegging van verschillende bepalingen van de AVG. Hij vraagt in de eerste plaats of de vereisten die in deze verordening, met name in artikel 5, lid 1, ervan, worden gesteld, kunnen worden toegepast op een verzoek van de belastingdienst om informatie; in de tweede plaats of er een legitiem doel bestaat dat het verzoek tot verstrekking van een onbepaald aantal gegevens over een onbepaald tijdvak kan

rechtvaardigen, zonder vermelding van het doel van die gegevensverwerking en met betrekking tot een niet nader omschreven groep van betrokkenen, en in de derde plaats welke de criteria zijn aan de hand waarvan kan worden vastgesteld of de belastingdienst, die optreedt als verwerkingsverantwoordelijke, waarborgt dat de gegevensverwerking voldoet aan de in die verordening gestelde vereisten, met name wat betreft de rechtmatigheid van de gegevensverwerking, het incidentele karakter, de doelen, de omvang en de vorm ervan.

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de in de algemene verordening gegevensbescherming gestelde vereisten aldus worden uitgelegd dat een verzoek van de belastingdienst om informatie zoals in casu aan de orde, waarbij informatie wordt opgevraagd die een aanzienlijke hoeveelheid persoonsgegevens bevat, moet voldoen aan die vereisten (in het bijzonder artikel 5, lid 1, van de verordening)?
- 2) Moeten de in de algemene verordening gegevensbescherming gestelde vereisten aldus worden uitgelegd dat de belastingdienst kan afwijken van artikel 5, lid 1, van deze verordening, ook al verleent de in de Republiek Letland geldende wetgeving de belastingdienst die mogelijkheid niet?
- 3) Kan bij de uitlegging van de in de algemene verordening gegevensbescherming gestelde vereisten worden aangenomen dat er een legitiem doel bestaat ter rechtvaardiging van de verplichting die bij een verzoek om informatie zoals in casu wordt opgelegd om een onbepaald aantal gegevens over een onbepaald tijdvak te verstrekken, zonder dat er een einddatum is vastgesteld waarop niet langer aan dat verzoek om informatie hoeft te worden voldaan?
- 4) Kan bij de uitlegging van de in de algemene verordening gegevensbescherming gestelde vereisten worden aangenomen dat er een legitiem doel bestaat ter rechtvaardiging van de verplichting die bij een verzoek om informatie zoals in casu wordt opgelegd om alle verlangde gegevens te verstrekken, ook al vermeldt het verzoek om informatie niet (of onvolledig) wat het doel van de informatieverstrekking is?
- 5) Kan bij de uitlegging van de in de algemene verordening gegevensbescherming gestelde vereisten worden aangenomen dat er een legitiem doel bestaat ter rechtvaardiging van de verplichting die bij een verzoek om informatie zoals in casu wordt opgelegd om alle verlangde gegevens te verstrekken, ook al heeft dat verzoek in de praktijk betrekking op alle betrokkenen die advertenties in de rubriek „Personenauto’s” van een portaal­site hebben geplaatst?
- 6) Welke criteria moeten worden toegepast om na te gaan of de belastingdienst, die optreedt als verwerkingsverantwoordelijke, naar behoren waarborgt dat de gegevensverwerking (met inbegrip van de informatieverzameling)

- voldoet aan de in de algemene verordening gegevensbescherming gestelde vereisten?
- 7) Welke criteria moeten worden toegepast om na te gaan of een verzoek om informatie zoals in casu naar behoren is gemotiveerd en incidenteel van aard is?
  - 8) Welke criteria moeten worden toegepast om na te gaan of de verwerking van persoonsgegevens wordt uitgevoerd in de mate waarin dat nodig is en in overeenstemming met de in de algemene verordening gegevensbescherming gestelde vereisten?
  - 9) Welke criteria moeten worden toegepast om na te gaan of de belastingdienst, die optreedt als verwerkingsverantwoordelijke, waarborgt dat de gegevensverwerking voldoet aan de in artikel 5, lid 1, van de algemene verordening gegevensbescherming gestelde vereisten (verantwoordingsplicht)?

Aangevoerde Unierechtelijke bepalingen

Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG; overwegingen 1 en 31, artikel 5 (beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens), artikel 6 (rechtmatigheid van de verwerking) en artikel 23 (beperkingen), lid 1, onder e).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Likums „Par nodokliem un nodevām” (algemene belastingwet): artikel 15, lid 6, (in de ten tijde van de toezending van het verzoek om informatie toepasselijke versie).

Fizisko personu datu apstrādes likums (wet betreffende de verwerking van gegevens van natuurlijke personen): artikel 25, lid 1.

Rechtspraak van het Hof

Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 16 januari 2019, Deutsche Post (C-496/17, EU:C:2019:26, punt 53).

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Op 28 augustus 2018 heeft de directeur van de Nodokļu kontroles pārvalde (belastinginspectie) van de Valsts ieņēmumu dienests (nationale belastingdienst,

hierna: „VID”) verzoekster een verzoek om informatie toegezonden waarbij hij erop aandrong om op grond van artikel 15, lid 6, van de likums „Par nodokļiem un nodevām” de toegang van de VID tot de informatie over de telefoonnummers van de adverteerders en de chassisnummers van de voertuigen in de op de portaal-site www.ss.com van verzoekster geplaatste advertenties te verlengen en uiterlijk op 3 september 2018 informatie te verstrekken over de advertenties die van 14 juli tot en met 31 augustus 2018 in de rubriek „Personenauto’s” van voornoemde portaal-site werden geplaatst. Verzoekster werd gevraagd om de informatie elektronisch door te sturen in een formaat waarin de gegevens konden worden gefilterd en geselecteerd. Bovendien werd gevraagd dat het bestand de volgende informatie zou bevatten: link naar de advertentie, tekst van de advertentie, merk van het voertuig, model, chassisnummer, prijs, telefoonnummers van de verkoper. Indien de toegang niet kon worden verlengd, werd gevraagd de reden daarvoor te geven en uiterlijk op de derde dag van elke maand voornoemde informatie met betrekking tot de in de maand voordien geplaatste advertenties te verstrekken.

- 2 Verzoekster heeft tegen dat verzoek om informatie een klacht ingediend bij de waarnemend directeur-generaal van de VID. Volgens verzoekster is de omvang van het verzoek om informatie niet wettelijk gerechtvaardigd (de wet bepaalt niet welke hoeveelheid informatie moet worden verstrekt) en is het verzoek in strijd met het evenredigheidsbeginsel en het beginsel dat de verwerking van persoonsgegevens tot een minimum moet worden beperkt, welke beginselen zijn neergelegd in de AVG en waaraan de VID in zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke moet voldoen omdat de gevraagde informatie persoonsgegevens betreft. Het verzoek om informatie vermeldt echter noch een concrete groep betrokkenen, noch het doel of de omvang van de beoogde verwerking, noch de duur van de verplichting [om informatie te verstrekken].
- 3 Bij besluit van 30 oktober 2018 (hierna: „besluit”) heeft de VID die klacht afgewezen en het verzoek om informatie bevestigd.
- 4 In de motivering van het besluit wordt in wezen uiteengezet dat de belastingdienst, wanneer hij deze gegevens verwerkt, de taken en bevoegdheden uitoefent die de wet hem toekent. De belastingdienst is met name verantwoordelijk voor de inning en de controle van belastingen, taksen en andere heffingen en is in het kader van deze taken wettelijk verplicht om toezicht te houden op de economische en financiële activiteiten van natuurlijke en rechtspersonen om te waarborgen dat deze betalingen aan de staatskas en aan de begroting van de Unie worden gedaan. De tijdige inning van belastingen is in het algemeen belang. Opdat zij die taken zouden kunnen uitvoeren, verleent de wet de ambtenaren van de VID de bevoegdheid om de documenten en informatie te verzamelen die nodig zijn om belastbare feiten te boeken en te registreren of om belastingen en taksen te controleren. Met name zijn dienstverleners op het gebied van internetadvertising krachtens artikel 15, lid 6, van de likums „Par nodokļiem un nodevām” (in de ten tijde van de toezending van het verzoek om informatie toepasselijke versie) verplicht om op verzoek van de nationale belastingdienst de informatie te verstrekken waarover zij beschikken met betrekking tot de

belastingplichtigen die gebruik hebben gemaakt van dergelijke diensten om advertenties te plaatsen en met betrekking tot de door hen geplaatste advertenties. Artikel 25, lid 1, van de fizisko personu datu apstrādes likums bepaalt dat de verwerking van dergelijke gegevens is toegestaan wanneer ten minste één van de in artikel 6, lid 1, AVG genoemde gronden van toepassing is. De bepalingen van artikel 6, leden 2 en 3, van de verordening, betreffende gegevensverwerking met het oog op de vervulling van een wettelijke verplichting van de verwerkingsverantwoordelijke, van een taak die de verwerkingsverantwoordelijke in het algemeen belang uitvoert of om zijn wettelijk toegekende overheidsbevoegdheden uit te oefenen, worden verduidelijkt in de regelgevingsteksten ter zake. Bovendien wordt de vertrouwelijke informatie waarover verweerder beschikt wettelijk beschermd, met name door het verbod op openbaarmaking dat geldt voor de werknemers van de belastingdienst.

- 5 Verzoekster heeft bij de administratīvā rajona tiesa (bestuursrechter in eerste aanleg, Letland) beroep tot nietigverklaring van het besluit ingesteld, met het argument dat de motivering van het besluit evenmin het specifieke doel van de gegevensverwerking of de daartoe nodige hoeveelheid gegevens vermeldde. Verzoekster is derhalve van mening dat voornoemd besluit in strijd is met de in artikel 5 AVG neergelegde beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens, die verweerder in zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke in acht diende te nemen, namelijk het aangeven van duidelijk omschreven criteria aan de hand waarvan de gevraagde informatie met betrekking tot een concrete groep identificeerbare personen moet worden geselecteerd.
- 6 Bij beslissing van 21 mei 2019 heeft de administratīvā rajona tiesa het beroep verworpen op grond dat het argument van verweerder in wezen gegrond was, namelijk dat de hoeveelheid informatie waartoe de belastingdienst met betrekking tot een persoon toegang heeft, niet kan worden beperkt, tenzij de betrokken informatie wordt geacht niet in overeenstemming te zijn met de doelstellingen van de belastingdienst. Volgens deze rechter bestaat er in dit verband geen twijfel, aangezien de gevraagde informatie nodig is om niet-aangegeven economische activiteiten op te sporen en de bepalingen van de AVG alleen van toepassing zijn op verzoekster in haar hoedanigheid van dienstverlener, en niet op de VID.
- 7 Verzoekster heeft tegen deze beslissing hoger beroep ingesteld bij de verwijzende rechter en daarbij de argumenten herhaald die zij zowel in de oorspronkelijke klacht als in het beroep in eerste aanleg had aangevoerd met betrekking tot de verplichting van verweerder om aan te geven wat het nut van de gevraagde hoeveelheid informatie is en om het evenredigheidsbeginsel in acht te nemen, aangezien zij van mening is dat verweerder in het kader van dit verzoek om informatie ook moet worden beschouwd als verwerkingsverantwoordelijke en bijgevolg moet voldoen aan de in de verordening gestelde vereisten. Volgens verzoekster voorziet de AVG niet in uitzonderingen die een overheidsinstantie vrijstellen van de naleving van de in de verordening gestelde vereisten en in de gelegenheid stellen om naar eigen goeddunken persoonsgegevens te verwerken.

- 8 Verzoekster heeft de verwijzende rechter verzocht het Hof prejudiciële vragen te stellen over de uitlegging van de bepalingen van de AVG.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 9 Verzoekster is van mening dat de AVG in casu van toepassing is, aangezien verweerder met betrekking tot de door middel van het verzoek om informatie verzamelde persoonsgegevens moet worden beschouwd als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van voornoemde verordening en dus moet voldoen aan de daarin gestelde vereisten. Door het verzoek om informatie toe te zenden, heeft verweerder volgens verzoekster echter het evenredigheidsbeginsel geschonden, aangezien hij verlangt dat hem elke maand een aanzienlijke hoeveelheid gegevens wordt verstrekt met betrekking tot een onbepaald aantal advertenties, zonder dat daarbij concrete belastingplichtigen worden genoemd tegen wie een belastingcontrole is ingesteld. Het verzoek om informatie vermeldt niet hoe lang de aan verzoekster opgelegde verplichting om verweerder de in het verzoek genoemde informatie te verstrekken zal duren. Daarom heeft verweerder de in artikel 5 AVG neergelegde beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens (rechtmatigheid, billijkheid en transparantie) geschonden. Noch in het verzoek om informatie, noch in de motivering van het besluit wordt het specifieke kader (doel) van de door verweerder beoogde verwerking van de informatie, noch de hoeveelheid vereiste informatie (minimale gegevensverwerking) vermeld. Verzoekster meent dat de administratieve instantie in het verzoek om informatie duidelijk omschreven criteria moet opnemen op basis waarvan de door die instantie verlangde informatie voor een bepaalde groep identificeerbare personen wordt geselecteerd.
- 10 Verweerder stelt op basis van de redenering in punt 4 van deze samenvatting dat de in de wetgeving van de Unie gestelde vereisten geen invloed kunnen hebben op de inhoud van het bestreden besluit.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzingsbeslissing

- 11 Het geschil betreft de toepasselijke bepalingen en de uitlegging daarvan, alsmede de vraag of de in het verzoek van de VID om informatie en in de motivering van het besluit genoemde juridische redenen de door de bestreden administratieve handeling aan verzoekster opgelegde verplichting rechtvaardigen.
- 12 Op 23 november 2016 zijn in artikel 15 van de likums „Par nodokļiem un nodevām” wijzigingen aangebracht, die op 1 januari 2017 in werking zijn getreden en waarbij een lid 6 aan dat artikel is toegevoegd.
- 13 De bestreden administratieve handeling is gebaseerd op artikel 15, lid 6, van de likums „Par nodokļiem un nodevām” (in de ten tijde van de toezending van het verzoek om informatie toepasselijke versie), waarin werd bepaald dat dienstverleners op het gebied van internetadvertenties verplicht zijn om op

verzoek van de nationale belastingdienst de informatie te verstrekken waarover zij beschikken met betrekking tot de belastingplichtigen die gebruik hebben gemaakt van dergelijke diensten om advertenties te plaatsen en met betrekking tot de door hen geplaatste advertenties.

- 14 Uit de toelichting bij de wetwijziging kan worden geconcludeerd dat rekening is gehouden met overwegingen van evenredigheid, onder andere vanuit het oogpunt van de wetgeving inzake gegevensbescherming. In de toelichting wordt uiteengezet dat onder meer aanbieders van advertentiediensten moeten worden verplicht om de gegevens waarover zij beschikken of die zij bewaren met betrekking tot de economische activiteiten van andere belastingplichtigen aan de belastingdienst te verstrekken, om de VID in staat te stellen niet-aangegeven economische activiteiten op het internet op te sporen. De voorschriften uit hoofde waarvan de VID bevoegd is om dergelijke informatie op te vragen, zijn ook evenredig vanuit het oogpunt van de wettelijke bepalingen inzake gegevensbescherming. De fundamentele rechten en vrijheden van natuurlijke personen en, in het bijzonder, het recht op eerbiediging van het privéleven, worden wat de verwerking van persoonsgegevens betreft beschermd door de Fizisko personu datu aizsardzības likums (wet op de bescherming van gegevens van natuurlijke personen). Dit recht vloeit voort uit artikel 96 van de Latvijs Republikas Satversme (grondwet van de Republiek Letland), waarin is bepaald dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn of haar privéleven, woning en correspondentie. Artikel 116 van de grondwet bepaalt dat dit recht in de wettelijk voorgeschreven gevallen kan worden beperkt om de rechten van derden, de democratische politieke organisatie en de openbare veiligheid, het openbare welzijn en de openbare zeden te beschermen. De regelgeving in het wetsontwerp streeft een legitiem doel na, namelijk het bevorderen van het welzijn van de samenleving. De strijd tegen belastingontduiking verhoogt de overheidsinkomsten en verbetert het ondernemingsklimaat. Bovendien zal de VID door bij de in het wetsontwerp genoemde entiteiten gegevens op te vragen informatie kunnen verkrijgen die, gelet op de beginselen van de digitale economie, doorgaans niet op een andere, minder beperkende manier kan worden verkregen (bepaalde entiteiten slaan bijvoorbeeld informatie in digitale vorm op over de internethandel van andere belastingplichtigen of over de bedragen die bij de verkoop van goederen of het verlenen van diensten in de digitale omgeving zijn ontvangen). Bovendien mag de VID niet meer informatie verzamelen dan nodig is om een legitiem doel te bereiken. De bij de [...] dienstverleners op het gebied van internetadvertenties te verzamelen informatie is die welke nodig is om de marktdeelnemer te identificeren en [...] bevat gegevens met betrekking tot de economische activiteit van de belastingplichtigen, niet met betrekking tot het privéleven. Gelet op het bovenstaande zal het voordeel voor de samenleving groter zijn dan de beperking van de rechten van het individu en daarom is de in het wetsontwerp opgenomen regelgeving evenredig.
- 15 Artikel 15, lid 6, van voornoemde wet bepaalt [in de huidige versie, van toepassing] op het moment dat de verwijzingsbeslissing is genomen dat dienstverleners op het gebied van internetadvertenties verplicht zijn om op

verzoek van de nationale belastingdienst de informatie te verstrekken waarover zij beschikken met betrekking tot de geplaatste advertenties en met betrekking tot wie deze hebben geplaatst (adverteerders). Bezwaar of beroep tegen het verzoek van de nationale belastingdienst om informatie heeft geen schorsende werking.

- 16 In dit voorschrift wordt momenteel dus geen specifieke groep personen meer geïdentificeerd, dat wil zeggen, er wordt niet in bepaald dat dienstverleners op het gebied van internetadvertenties informatie moeten verstrekken over *de belastingplichtigen* die via dergelijke diensten advertenties hebben geplaatst en over de advertenties die zij hebben geplaatst.
- 17 In casu staat vast dat de uitvoering van het verzoek van de VID om informatie onlosmakelijk verbonden is met de verwerking van persoonsgegevens.
- 18 Ook staat vast dat de VID bevoegd is om de gegevens te verzamelen waarover de dienstverleners op het gebied van internetadvertenties beschikken en die nodig zijn om bepaalde belastingadministratieve maatregelen uit te voeren. Verzoekster stemt ermee in de nodige informatie aan de belastingdienst te verstrekken, op voorwaarde dat het verzoek beantwoordt aan de vereisten van de AVG.
- 19 De vraag is dus in hoeverre de VID informatie mag opvragen en of de hoeveelheid opgevraagde informatie onbepaald kan zijn. Bovendien volgt uit het in casu aan de orde zijnde verzoek om informatie dat alle informatie uiterlijk de derde dag van elke maand moet worden verstrekt, zonder dat er een datum wordt vastgesteld waarop deze verplichting eindigt.
- 20 Het geschil betreft eveneens welke soort informatie in het verzoek om informatie moet worden opgenomen, aangezien de praktijk van de autoriteiten waarbij in de zin van artikel 4, punt 2, AVG persoonsgegevens worden verwerkt, moet voldoen aan de voorschriften van de Unie inzake de bescherming van dergelijke gegevens (zie het arrest van het Hof van 16 januari 2019, Deutsche Post, C-496/17, EU:C:2019:26, punt 53).
- 21 In artikel 15, lid 6, van de likums „Par nodokļiem un nodevām” wordt de inhoud van het verzoek om informatie niet uiteengezet. De VID beweert dat hij alle informatie over alle betrokkenen nodig heeft. In wezen wil de belastingdienst voortdurend en grondig controleren of er sprake is van verborgen transacties, of er sprake is van niet-aangegeven handelsactiviteiten en of er specifieke belastingadministratieve maatregelen moeten worden getroffen.
- 22 Uit de toelichting bij bovengenoemde wetwijziging moet worden geconcludeerd dat al rekening is gehouden met de evenredigheid vanuit het oogpunt van de wetgeving inzake gegevensbescherming; er zijn echter tegenstrijdigheden wat betreft de in de AVG gestelde vereisten.
- 23 De uitleggingsvragen over de AVG-bepalingen in het kader van het onderhavige geding zijn niet diepgaand geanalyseerd. Het lijkt geen twijfel dat de verwerking van de in het verzoek om informatie genoemde gegevens de grondrechten van een

grote groep personen kan aantasten (aangezien de betrokken personen in het verzoek om informatie niet worden genoemd). De gegevens in kwestie kunnen derhalve niet worden verwerkt zonder dat wordt voldaan aan de in de AVG gestelde vereisten. Wat het in casu aan de orde zijnde verzoek om informatie betreft, moet worden opgemerkt dat het gebrekkig is gemotiveerd, hoewel dit tot op zekere hoogte wordt goedge maakt in de motivering van het besluit. Er kan niet ondubbelzinnig worden geconcludeerd dat een dergelijk verzoek om informatie kan worden beschouwd als naar behoren gemotiveerd en incidenteel en dat het geen betrekking heeft op alle informatie onder de rubriek „Personenauto's”, aangezien de belastingdienst in wezen een voortdurende en grondige controle wil uitvoeren.

- 24 De verwijzende rechter twijfelt of de door de VID beoogde verwerking van persoonsgegevens kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de voor de doeleinden van de verwerking toepasselijke gegevensbeschermingsregels in de zin van overweging 31 AVG.
- 25 Bij de beoordeling van het onderhavige bestuursrechtelijke geding moet worden vastgesteld of de verwerking van persoonsgegevens op een voor de betrokkenen transparante wijze plaatsvindt, of de informatie in het verzoek om informatie voor specifieke, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden wordt opgevraagd en of de persoonsgegevens alleen worden verwerkt voor zover dat strikt noodzakelijk is voor de uitoefening van de taken van de VID (minimale gegevensverwerking) in de zin van artikel 5, lid 1, AVG.
- 26 Om de bovenstaande punten te verifiëren, moeten de in de AVG gestelde vereisten correct worden uitgelegd in het licht van de in casu aan de orde zijnde omstandigheden. De regelgevingsteksten bevatten geen specifieke criteria op basis waarvan kan worden beoordeeld of de verwerkingsverantwoordelijke naar behoren waarborgt dat de bepalingen van artikel 5, lid 1, AVG (verantwoordingsplicht) worden nageleefd. De Letse wetgeving bevat geen specifiekere regels over de problematiek van de toepassing van de AVG-bepalingen op een verwerking van persoonsgegevens als in casu aan de orde. Daarom moeten de criteria worden vastgesteld op basis waarvan moet worden beoordeeld of het verzoek van de VID om informatie de essentie van de fundamentele rechten en vrijheden eerbiedigt en of dat verzoek in een democratische samenleving als noodzakelijk en evenredig kan worden beschouwd om belangrijke doelstellingen van openbaar belang van de Unie en van Letland op fiscaal en budgettair gebied te waarborgen.
- 27 Er zij op gewezen dat het verzoek om informatie in kwestie niet verwijst naar een „bepaald onderzoek” dat de VID uitvoert, in de zin van de verordening.
- 28 Met voornoemd verzoek om informatie wordt geen informatie opgevraagd over specifieke personen, maar over alle betrokkenen die advertenties hebben geplaatst in de rubriek „Personenauto's” van de portaal-site. Bovendien wordt verlangd dat deze informatie uiterlijk op de derde dag van elke maand wordt verstrekt (dat wil

zeggen dat verzoekster de VID alle informatie moet verstrekken met betrekking tot de advertenties die in de voorgaande maand zijn geplaatst).

- 29 Gelet op het voorgaande twijfelt de verwijzende rechter of deze handelwijze van een overheidsinstantie kan worden beschouwd als in overeenstemming met de vereisten van de AVG.
- 30 Om te beslissen of de zaak voor een prejudiciële beslissing aan het Hof moest worden voorgelegd, heeft de verwijzende rechter rekening gehouden met het volgende:
  - 1) de twijfels over de juiste uitlegging van de AVG;
  - 2) het belang van een juiste uitlegging van het Unierecht voor de eenvormige toepassing van de voorschriften in de lidstaten;
  - 3) het ontbreken van duidelijk omschreven criteria op basis waarvan kan worden beoordeeld of de verwerkingsverantwoordelijke naar behoren waarborgt dat de gegevensverwerking (met inbegrip van het verzamelen van informatie) voldoet aan de vereisten van de verordening;
  - 4) het doorslaggevende belang van de uitlegging door het Hof om het bestuursrechtelijke geschil dat bij hem in behandeling is, correct en billijk te beslechten.